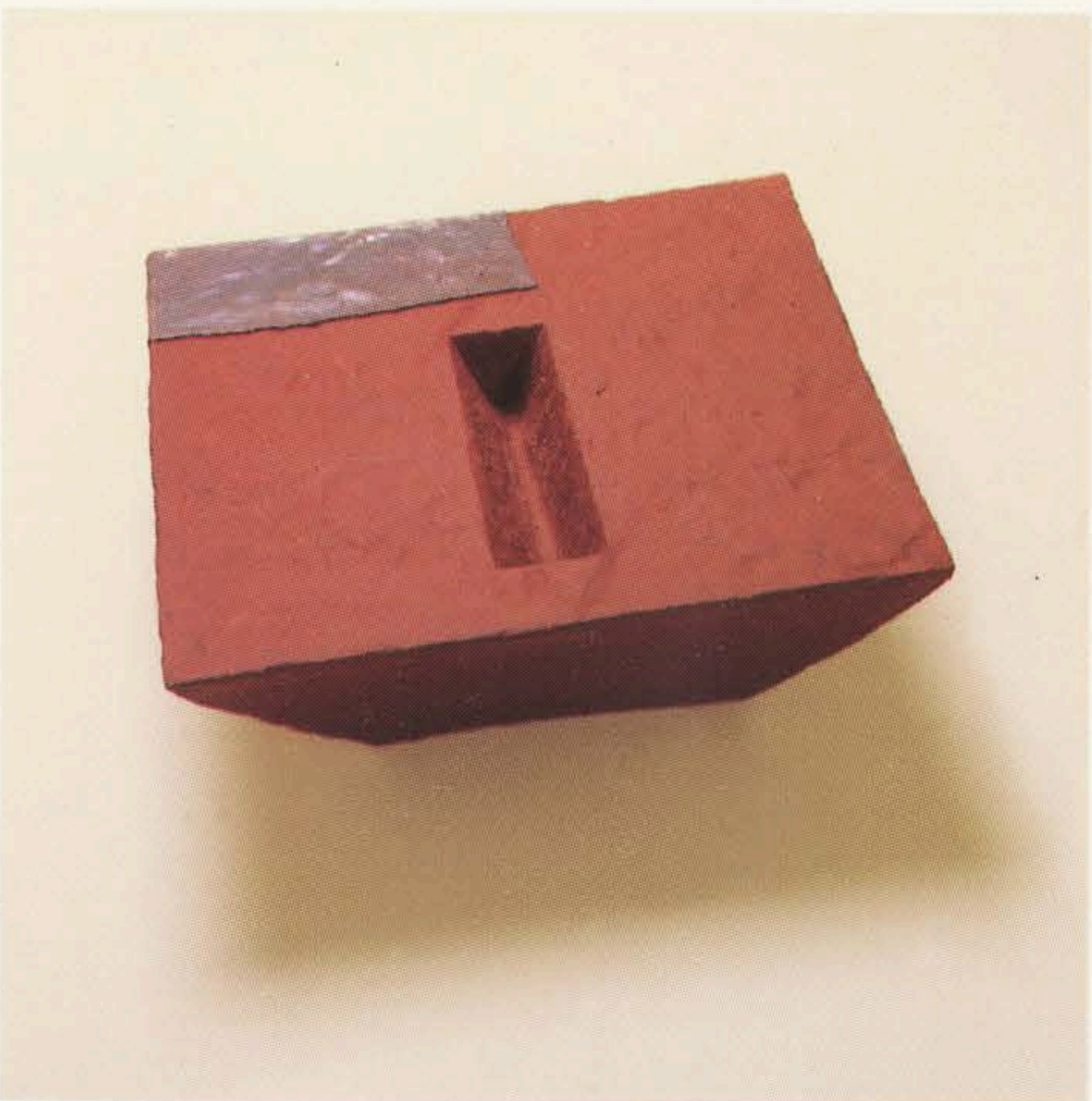
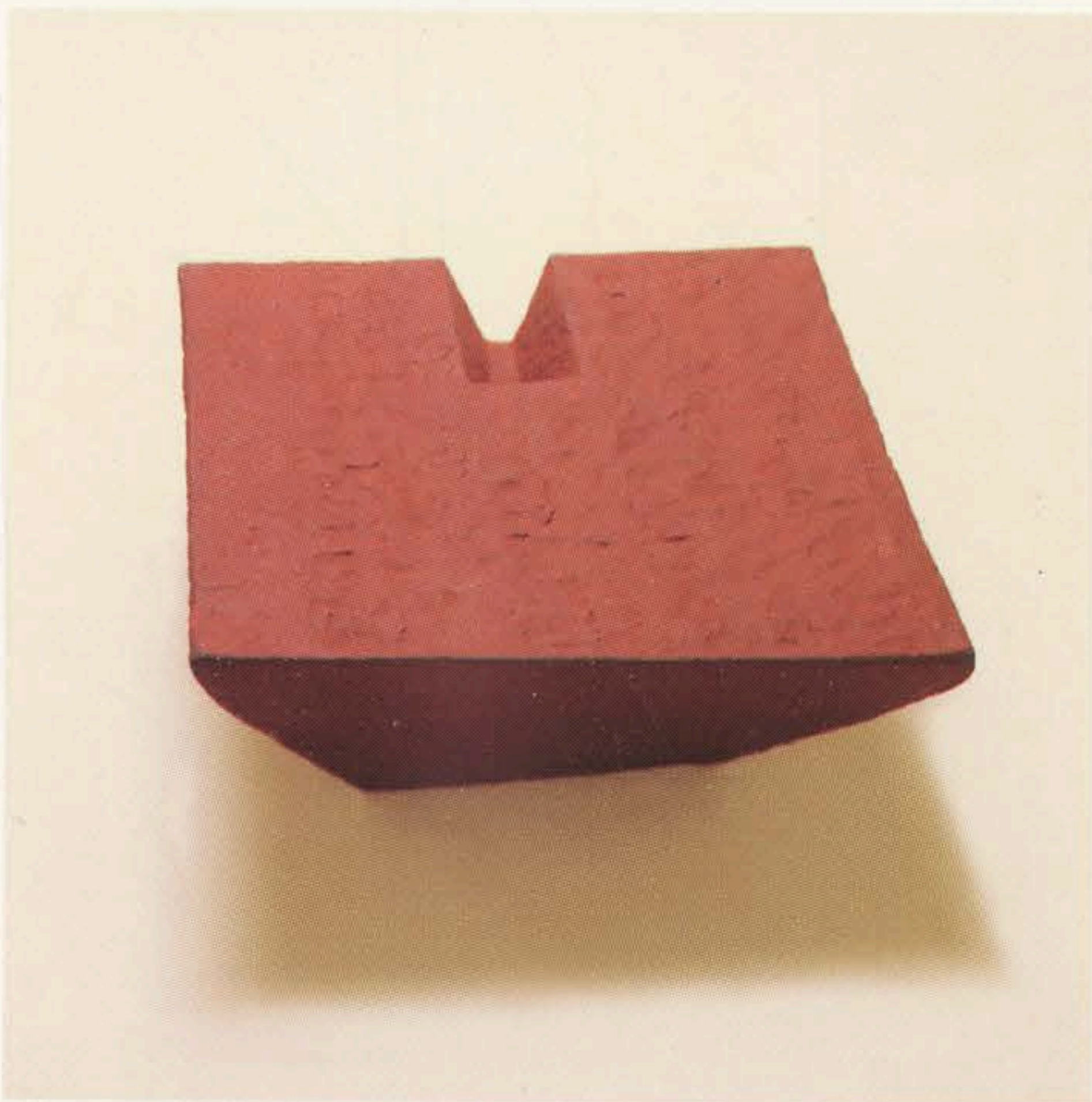
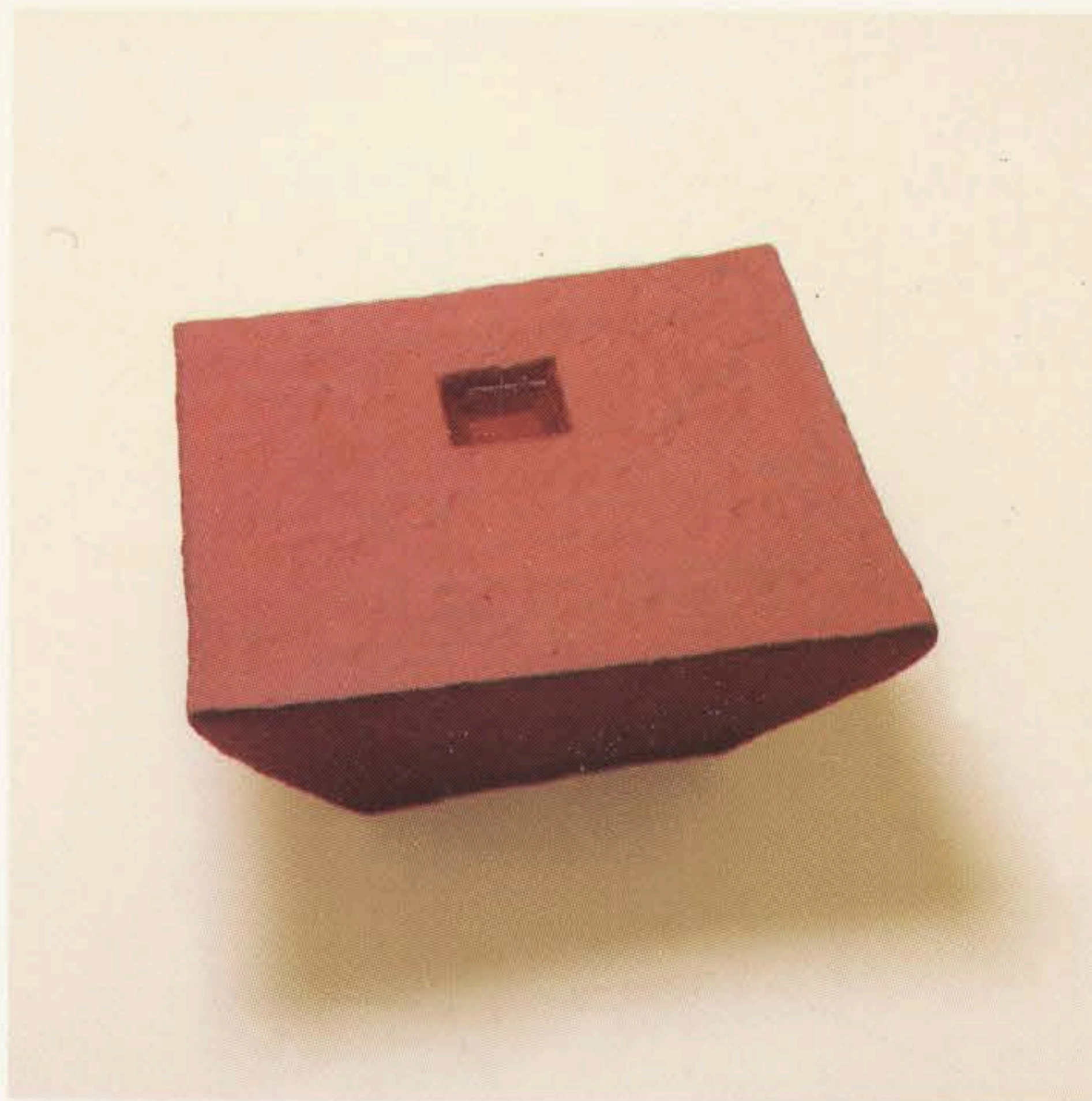

Curator: Moshe Amar ■ Photography: Rafi Magnes ■ English: Miriam Feinberg Vamosh ■ צלום: רפי מגנז ■ דפוס: אור ■ אוצר: משה עמר

Ronit Zor רונית צור
Thoughts 1996 מחשבות 1996

גלריה הכיכר כיכר קדומים 3 יפו העתיקה טלפון: 03-6821833
Hakikar Gallery 3 Kikar Kedumim Old Jaffa Tel: 03-6821833

14 x 37 x 37 cm.

Firing in a very hot oven allows Ronit Zor to give the natural clay that is her medium a wide range of hues, from ocher to the area of darker shades. With this contemporary series of works, Zor focuses on primary geometric forms out of which she creates a reduction and drawing inward on one hand, and - simultaneously - evolution of variations on the other. The primary geometric body from which all the rest develops is the pyramid. Sometimes it stands on its base and sometimes it is inverted, standing on its head. Two basic ideas are connected to the pyramid: death, and indirectly, time. Death is eternal, and so is time. The pyramid, with a flattened apex engenders an artistic association with the metronome - a measurer of time.

Variations on the subject of the flat-apexed pyramid have appeared in Zor's past creations. In "Table for Four", a structure made of fired clay, she turned the pyramid into a kind of abstract table, around which the meal being served is also connected with death. Zor was awarded first prize for this work in the "Table for Four" competition organized this year by the Israel Ceramists' Association.

Through the whole of the artist's creative process, the pyramid developed into a kind of three-dimensional trapezoid and thus into a model of the flat-apexed pyramid. The artist's creative process is therefore based on construction and diminution: creation of the pyramid out of clay, after which the additional action of the cutting off of the apex. Additional acts of diminution - removal of sections - add a new dimension to the work. There is an element of return here: With the act of diminishing the artist continually breaks off, and thus creates variations on a theme. In this series of Ronit Zor's works, altars and obelisks, hour-glasses and loopholes appear. The altars are made out of pyramids standing on their sliced-off apexes, with their bases appearing to the observer. On every one of them a different form is embossed: a square, a cross, or channels. Some of the pyramids are empty and others are full of water - the fluid of life. The altars do not reveal the identity of the victim to be sacrificed upon them. In fact, they communicate to us various aspects of non-functionalism. They cannot fulfill their mission.

Triangular structures out of which household objects are revealed or concealed, compose the obelisks. A table and chair can be seen among shelves, and all of these are connected with rusty screws. The pyramids, which until this point have been placed on their heads (or on their bases) are given a new position: on their sides.

In another series of works, flat-apexed triangles appear with open sides. The removal of the side allows the observer to see into the geometric form, the interior of which becomes a kind of "house". Beds, chairs, tables, galleries, doors, and benches remind the viewer of a dovecote, which in antiquity was located within a cemetery. The symbolism here links death with absolute freedom (the flight of the dove). The interlacing of loopholes throughout the entire series of pyramids, reminds us of war, which in the Israeli context is a veritable constant.

The presentation of pyramids and household objects together symbolize the fact that our daily activities are with us always, infiltrating the death that surrounds us.

Alec Mishory

באמצעות השריפה בתנור בחום גבוה מאד, מעניקה רונית צור לחימר טבעי מערכת גוונים רחבה - מן האוקר דרך הכתומים אל החומים הכהים. בסדרת העבודות העכשווית צור מתמקדת בצורות ובגופים גיאומטריים ראשוניים, שבהם היא יוצקת - בעת ובעונה אחת - מלאכת צמצום ורדוקציה מחד ופיתוח של וריאציות מאידך. הגוף הגיאומטרי הראשוני שממנו מתפתחים כל היתר הוא הפירמידה. לעתים היא עומדת על בסיסה ולעתים היא מוצגת הפוכה, עומדת על ראשה. שני רעיונות בסיסיים נקשרים לפירמידה: מוות ובעקיפין זמן. המוות נצחי והזמן נצחי. מבנה הפירמידה הקטומה בראשה מעלה באמנית אסוציאציה של מטרונום - קוצב זמן.

וריאציות על נושא הפירמידה הקטומה נראו כבר בעבר בעבודותיה של צור. ב"שולחן לארבעה" (עבודה שזיכתה את האמנית בפרס ראשון בתחרות "שולחן לארבעה", שאורגנה השנה ע"י "אגודת הקרמיקאים בישראל") מבנה מחימר שרוף, הפכה הפירמידה למעין "שולחן" מופשט, שבו ה"סעודה" הנערכת סביבו, כביכול, אף היא קשורה במוות.

במכלול התהליך היצירתי של האמנית, התפתחה הפירמידה למעין טרפו תלת-מימדי, שהפך כך לדגם הפירמידה הקטומה. תהליך העבודה של האמנית מבוסס, איפוא, על בנייה ועל גריעה: יצירת הפירמידה בחימר ולאחריה פעולת הקטימה הגורעת מהשלם. פעולה זו מושכת אחריה שלבי גריעה נוספים, שבהם נגרעים חלקים מהשלם, הגורמים לפתיחתו. קיים כאן מרכיב של חזרה: בפעולת הגריעה חוזרת האמנית וקוטמת, וכך יוצרת וריאציה על נושא מסוים.

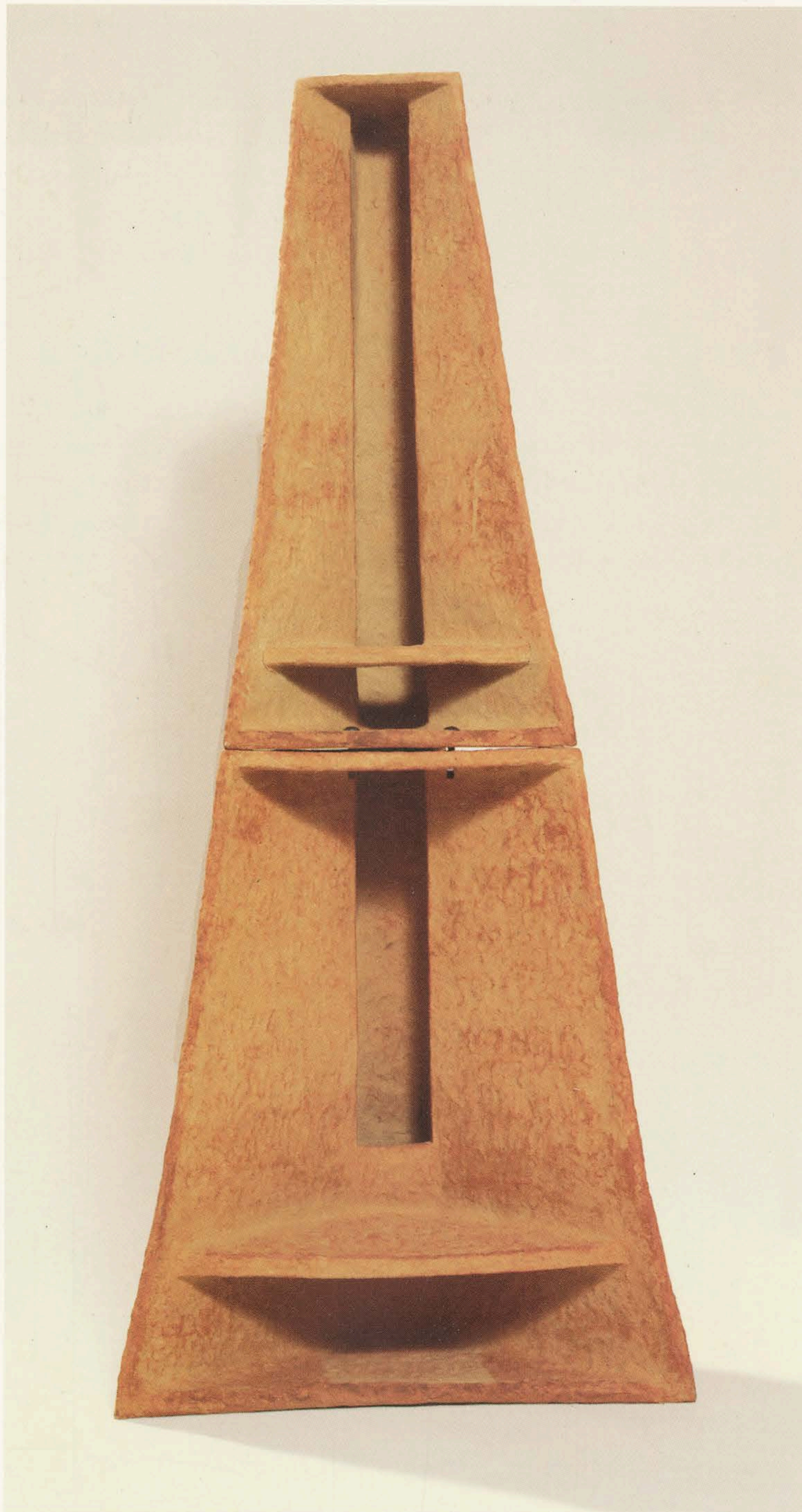
בסדרת העבודות הנוכחית של רונית צור מופיעים "מזבחות", "אובליסקים", "שעוני חול" ו"חרכי ירי". ה"מזבחות" עשויים בצורת פירמידות הניצבות על ראשן הקטום, כשבסיסן הוא זה הנראה לעין. על כל אחת מהן טבועות צורות שונות: ריבוע, צלב, תעלות. כמה מהפירמידות ריקות ואחרות ממולאות מים - נוזל החיים. המזבחות אינם מגלים מה הוא הקרבן שיוקרר עליהם, ובעצם משדרים לנו היבטים של חוסר פונקציונליות. אין הם יכולים למלא את ייעודם.

מבנים משולשים, שמתוכם מסתתרים - מבצבצים אבזרים ביתיים מוכרים, מרכיבים את ה"אובליסקים". שולחן וכיסא מתגלים בין אצטבות, וכל אלה מחוברים באמצעות ברגים חלודים. הפירמידות שהונחו עד כה על ראשיהן (או על בסיסן), מקבלות כאן תנוחה חדשה: הן מונחות על צדן.

בסדרה אחרת של עבודות מופיעות פירמידות קטומות, בעלות דופן פתוחה. הסרת הדופן מאפשרת לצופה לראות גם את פנים הגוף הגיאומטרי, והפנים הוא מעין "בית". מיטות, כיסאות, שולחנות, מרפסות פנימיות, דלתות וספסלים גורמים לצופה להיזכר בדימויים של שובך יונים עתיק, שמיקומו בעבר היה בבתי קברות. ההקשר הסמלי המתבקש כאן מחבר בין מוות לבין חופש ושלוש (מעוף היונים). "חרכי ירי", ושילובם במערכת הפירמידלית של הסדרה כולה, מזכירים את המלחמה. בקונטקסט הישראלי, זו מלווה אותנו כמעט מאז ומתמיד.

הפירמידות והאבזרים הביתיים המופיעים לצדן בעבודותיה של רונית צור, מציגים בפנינו את המוות האופף אותנו, כשאליו חודרים ונלווים חיינו היום יומיים.

אליק מישורי

125 x 55 x 29 cm.

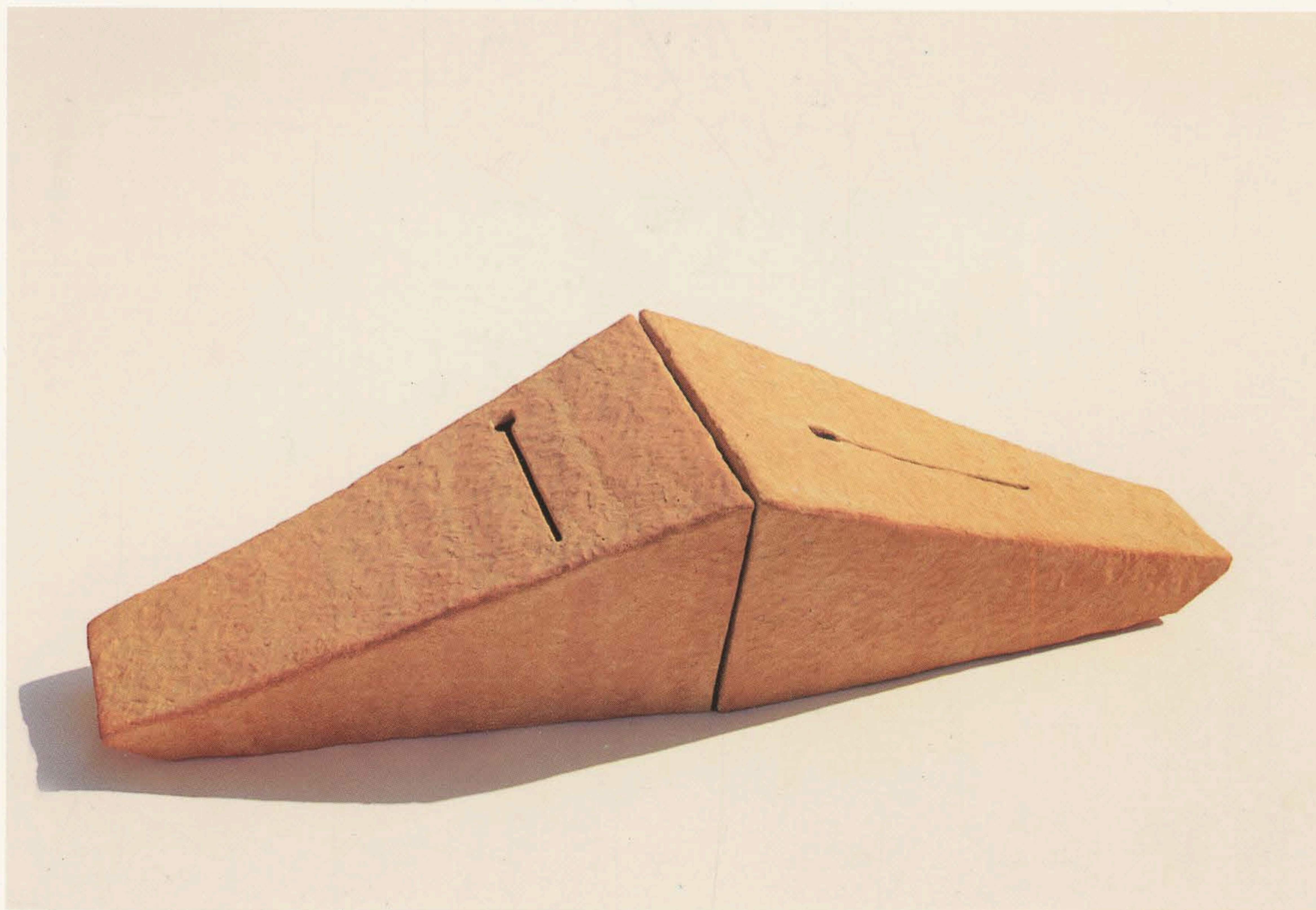
ילידת רמת השרון, ישראל	1952	Born in Ramat Hasharon, Israel
תואר ראשון במתמטיקה, האוניברסיטה העברית	1975-1972	B.Sc. in Mathematics, Hebrew University
תואר שני במתמטיקה שימושית, האוניברסיטה העברית	1978-1976	M.Sc. in Applied Mathematics, Hebrew University
נתוח מערכות מחשב	1991-1979	System Analyst
לימודי פיסול בחומר אצל נורה כוכבי, שפיים	1996-1992	Clay Sculpture Studies, with Nora Kochavi

תערוכות קבוצתיות

בית יד לבנים, רמת השרון	1994
בית יד לבנים, רמת השרון	1995
עצמון, פתח תקוה	1996
"שולחן ל-4", טולמנס, הרצליה - מקום ראשון	1996
"L' Europe à Table", Macon, צרפת	1996

GROUP EXHIBITIONS

Beit Yad Lebanim, Ramat Hasharon
Beit Yad Lebanim, Ramat Hasharon
Atzmon, Petah Tikva
"Table for 4", Tollmans', Herzliya
"L' Europe à Table", Macon, France

28 x 105 x 36 cm.

7.12.96 - 4.1.97

